Історія Олени Алєєвої-Калініченко — учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Серце в броні»

Кальчицька громада має своїх людей, якими можна пишатися. Це ті, хто незалежно від обставин залишається вірним своїм принципам, не боїться відповідальності та своєю працею робить внесок у майбутнє України. Серед них — Олена Алєєва-Калініченко, жінка, чий життєвий і професійний шлях пов'язаний із військовою службою.

Олена — уродженка Кальчицької громади Донецької області, майор, начальник відділення кадрової роботи секції персоналу штабу військової частини оперативно-тактичного з'єднання —Національної гвардії України.

Її шлях до військової професії був не випадковим. Прикладом для неї став брат, який служить із 2014 року. Саме він вплинув на її рішення пов'язати своє життя з військом. Перед тим як у 2022 році брат потрапив у полон, Олена дала йому обіцянку: вона стане офіцером. І ця обіцянка стала для неї особистою відповідальністю, яку вона не могла не виконати.

До військової служби Олена працювала в Державній кримінально-виконавчій службі України — у Приазовській виправній колонії №107 у Маріуполі. У липні 2021 року розпочався її військовий шлях.

Перші роки служби минули у військовій частині у складі бригади спеціального призначення. Спочатку Олена служила солдатом у патрульній роті: брала участь в охороні громадського порядку, виконувала завдання на блокпостах поблизу Донецька. Згодом, у 2022 році, перейшла на роботу до кадрового відділення.

Саме тут розпочався новий етап її професійного становлення. Олена займалася питаннями зарахування та виключення військовослужбовців зі списків особового складу, оформленням документів для призначення пенсій у зв'язку з втратою годувальника та за інвалідністю. За кожною такою справою стояли людські долі, біль утрати, переживання родин і потреба в підтримці.

Допомога сім'ям загиблих військовослужбовців та пораненим стала важливою частиною її роботи. Для когось правильно оформлені документи — це не просто формальність, а можливість отримати належну допомогу й відчути, що про них не забули. У цій роботі потрібні не лише знання та уважність, а й терпіння, розуміння та людяність.

Військова служба Олени не обмежувалася роботою з документами. У різні роки вона виконувала завдання на Маріупольському напрямку, зокрема періодично виїжджала в райони бойових дій.

Згодом Олена продовжила службу в новоствореному штурмовому полку, де обійняла посаду начальника кадрової роботи. Сьогодні одним із головних напрямів її діяльності є формування полку. Це складна й відповідальна робота, адже за створенням нового військового підрозділу стоять люди, їхній досвід, професійність і готовність виконувати спільне завдання.

За роки служби Олена пройшла шлях від солдата до майора. Її професійні здобутки відзначені нагрудним знаком Національної гвардії України «За доблесну службу» у 2025 році, Подякою Національної гвардії України у 2026 році та Грамотою Кальчицької сільської військової адміністрації у 2026 році.

Та за військовим званням і нагородами — значно більше, ніж перелік посад і досягнень. Це роки служби, відповідальних рішень, непростих випробувань і щоденної праці. Це історія жінки, яка перетворила дану братові обіцянку на власний життєвий шлях.

Бути жінкою у війську — означає поєднувати силу й витримку, вимогливість і людяність, відповідальність і турботу. Олена щодня доводить це своєю роботою: підтримує родини загиблих, допомагає пораненим, працює над формуванням нового підрозділу та продовжує служити Україні.

Для Кальчицької громади Олена Алєєва-Калініченко — землячка, чий приклад розповідає про силу особистого вибору, вірність слову та відданість справі. Хоча сьогодні її служба проходить далеко від рідного краю, вона залишається частиною громади, яка пам’ятає про своїх людей і пишається їхніми здобутками.

Її історія — це не лише шлях до офіцерського звання. Це історія про обіцянку, яку вона виконала, про людей, яким допомагає, і про щоденну працю заради спільної мети. Адже справжня сила не завжди вимірюється гучними словами. Часто вона проявляється у вірності своєму слову, відповідальності за інших і готовності продовжувати служити навіть тоді, коли непросто.